

[Arbejdsministeren]

EF-Kommissionen indledte derfor traktatkrænkelingsprocedure mod Danmark i juli 1980 og har i juli 1983 indgivet stævning mod Danmark ved EF-Domstolen.

Kommissionens kritik af den valgte gennemførelsesform er ikke underbygget med tilfælde, hvor lovens formulering har ført til uheldige resultater i praksis, og må på det foreliggende grundlag anses for teoretisk. Alligevel finder regeringen ikke, at det kan afvises, at § 3, stk. 1, og § 4 er formuleret på en sådan måde, at det kan være tvivlsomt, om der er hjemmel hertil i direktivet, og at en dom derfor vil gå Danmark imod.

Efter fornyede drøftelser med Kommissionen er man nået til enighed om, at retssagen mod Danmark vil kunne hæves, såfremt det fremsatte lovforslag vedtages.

Forslaget indebærer, at ordene »på samme arbejdsplads« udgår i § 3, stk. 1, og i § 4, således at en arbejdsgiver, der har flere arbejdspladser, hvor der beskæftiges mænd og kvinder, ikke må forskelsbehandle disse på grund af køn.

Endvidere foreslås, at bestemmelser i aftaler m.v., der omfatter mænd og kvinder, og som finder anvendelse hos forskellige arbejdsgivere (og på forskellige arbejdspladser), er ugyldige, hvis de hjemler forskelsbehandling på grund af køn inden for de områder, der er reguleret i ligebehandlingsloven.

Lov om lige løn til mænd og kvinder begrænser på samme måde ligelønsprincippet til at gælde »på samme arbejdsplads« (uden at det dog har givet EF-Kommissionen anledning til kritik). For at opretholde begrebsmæssig og sproglig overensstemmelse mellem ligelønsloven og ligebehandlingsloven vil det være hensigtsmæssigt at foretage en konsekvensændring. Tidspunktet for et lovforslag herom bør dog afvente udfaldet af en anden ved EF-Domstolen verserende retssag om fortolkning af begrebet »samme arbejde« i den samme bestemmelse i ligelønsloven.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Industriministeren (Stetter):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at genfremsætte:

Forslag til lov om betalingskort m.v.
(Lovforslag nr. L 35).

Forslaget blev forelagt tinget den 30. november 1983 og drøftet ved 1. behandling den 9. december 1983.

Det forslag, der genfremsættes, er helt identisk med det oprindelige forslag, hvorfor jeg skal henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger og i øvrigt anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om anvendelse af visse af De europæiske Fællesskabers retsakter om ind- og udførsel af varer.

(Lovforslag nr. L 36).

Formålet med lovforslaget er at fastsætte strafferetlige regler, som skal anvendes af danske domstole ved overtrædelse af De europæiske Fællesskabers umiddelbart bindende retsakter om ind- og udførsel af varer.

Ved Danmarks indtræden i EF i 1973 var den fælles handelspolitik efter Romtraktatens artikel 113 kun gennemført i begrænset omfang, og der var derfor ikke noget øjeblikkeligt behov for lovgivning om anvendelsen af EF-retsakter vedrørende ind- og udførsel af varer. Det var der derimod på landbrugs- og fiskeriområdet, hvorfor den nødvendige lovgivning blev gennemført umiddelbart forud for Danmarks indtræden i EF. Den fælles handelspolitik er imidlertid nu blevet gennemført i vid udstrækning, og der har inden for de sidste par år vist sig behov for også på det handelspolitiske område at gennemføre en lovgivning svarende til den på landbrugs- og fiskeriområdet gældende. Det lovforslag, der hermed fremsættes, er med de nødvendige tilpasninger udarbejdet på grundlag af den nævnte lovgivning.

Ved lovens gennemførelse opnår man at kunne straffe overtrædelser af den regulering af adgangen til at ind- og udføre varer, som fastsættes af EF, og som er umiddelbart bindende for borgerne i de enkelte medlemslande. Ansvaret for, at disse retsakter bliver efterlevet, påhviler hvert enkelt medlemsland. Retsakterne udstedes for EØFs vedkommende af Rådet med hjemmel i Romtraktatens artikel 113, som tillægger Fællesskabet en eksklusiv kompetence på det handelspolitiske område, eller for Kul- og Stålfællesskabets vedkommende i form af beslutninger. For